

Andrzej Tucholski

Romatowo, st. 2, gm. Mochowo, woj.
płockie, AZP 45-53/26

Informator Archeologiczny : badania 29, 57

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niepowołane osoby. W czasie dwóch sezonów (1993 i 1995) przebadano ok. 5,5 ara, odkrywając 132 groby ciałopalne — popielnicowe czyste, obsypane resztkami stosu, popielnicowe z jamą grobową, popielnicowo-jamowe, jamowe, kenotafie i jeden grób cząstkowy, który zawierał kości czaszki i fragm. kości długich rozmieszczone w dwóch skupiskach. Wyposażenie grobów składało się z ceramiki, w tym malowanej, wyrobów żelaznych — szpil, naszyjników, kółek, noży — i nielicznych ozdób z brązu.

Cmentarzysko dostarczyło najliczniejszego w okresie powojennym zespołu naczyń malowanych — blisko 70, w tym 2 naczynia zoomorficzne, misy z lejkowatym kołnierzem, czerpaki, amforki, miseczki i inne. Unikatową formę malowaną na kolor czarny z czerwonym ornamentem współśrodkowych luków stanowi naczynie zoomorficzne z trzema głowami. Wpływy kultur kręgu halszackiego widoczne są w czepkach z ornitomorficznymi uchami i naczyniach z plastycznym ornamentem (naśladownictwo naczyń metalowych).

Romatowo, st. 2
gm. Mochowo, woj. płockie
AZP 45-53/26

Wojewódzki Konserwator Zabytków
 w Płocku

Badania prowadzono z ramienia Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Oddział w Płocku we współpracy z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Płocku (nadzór merytoryczny). Badaniami wykopaliskowymi w terenie kierował mgr Andrzej Tucholski. Finansowane przez Wojewodę Płockiego — Wydział Spraw Obywatelskich Urzędu Wojewódzkiego. Cmentarzysko ciałopalne, wielokulturowe?/okres halszacki D — wczesny i środkowy okres lateński.

Stanowisko odkryte zostało przypadkowo w trakcie prac polowych przez właściciela pola — M. Waśniewskiego w 1995 r. Położone jest w dolinie niewielkiego, bezimiennego cieką, ok. 300 m od jego lewego brzegu, na rozległym cyplu opadającym łagodnie w kierunku wschodnim, południowo-wschodnim i północno-zachodnim, oraz ok. 400 m na południowy zachód od drogi Kurowo-Sierpc. Badania miały charakter ratowniczy. Stanowisko było systematycznie niszczone już w latach 50. przez eksploatację żwiru, a obecnie przez intensywne prace agrotechniczne. W trakcie dwóch sezonów odsłonięto ok. 800 m² powierzchni, odkrywając 10 znacznie lub całkowicie zniszczonych grobów i kilkanaście skupisk ceramiki, prawdopodobnie stanowiących pozostałości obiektów grobowych. Wszystkie groby odkryte w trakcie badań wykopaliskowych reprezentują pochówki ciałopalne, spośród których wyróżniono: 8 częściowo uszkodzonych grobów kloszowych, bardzo zniszczony grób popielnicowy i zniszczony grób skrzynkowy.

Groby kloszowe występowały przeważnie już w ziemi ornej tuż pod jej powierzchnią — górne części naczyń były silnie uszkodzone przez pług. Otoczenie grobów stanowił żółty piasek i żwir. Nie zanotowano wyraźnych wkopów grobowych. Naczynia znajdowały się bezpośrednio w ziemi. Pośród lepiej zachowanych grobów kloszowych dominującą formą jest grób zawierający popielnicę wypełnioną przepalonymi kośćmi ludzkimi, nakrytą ustawionym do góry dnem kloszem.

Grób popielnicowy był bardzo źle zachowany. Wśród fragm. naczyń można wyróżnić popielnicę i misę służącą jako przykrywka. Grób miał w zachodniej partii wyraźnie zarysowany wkop grobowy wypełniony szarą ziemią, na dnie wkopu pod popielnicą znajdował się płaski kamień.

Grób skrzynkowy był silnie zniszczony (zgnieciony) i prawdopodobnie częściowo ograbiony przez ludzi kopiących żwir. Zbudowany był z dużych, tzw. dartych kamieni i płyt kamiennych, wbitych pionowo w ziemię. Dno grobu wybrukowano kamieniami. W komorze zachowały się tylko 2 naczynia — popielnica nakryta misą i niewielkich rozmiarów kubek.

Groby nie zawierały dodatkowego wyposażenia, np. wyrobów metalowych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w oddziale wojewódzkim Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Płocku.